

Ion Barbu - universul de creatie

Alaturi de Tudor Arghezi si de Lucian Blaga, Ion Barbu da conceptului modern de poezie noi valori, impunand o viziune poetica originala.

Ion Barbu face distinctia intre "poezia lenesa", considerata ca fiind lipsita de spiritualitate, si poezia pura (o lirica esentiala a ideilor), pentru care opteaza.

Lirica lui Ion Barbu da limbajului functia paradoxala de a exprima si de a ascunde sensul in acelasi timp, caracterizandu-se prin obscuritate, incifrare, ermetism.

Ermetismul (termen derivat de la numele zeului grec Hermes considerat de alchimisti patron al stiintelor oculte) este expresia unei tendinte de ascundere, de incifrarare a sensului poeziei printr-o exprimare (vocabular, metafore, structuri gramaticale) care presupune o pregatire prealabila, o initiere a cititorului. Ermetismul solicita intelectul in procesul descifrarii textului literar si mai putin afectivitatea. Reprezentanti de seama: Stephane Mallarme, Paul Valery, G. Ungaretti, I. Barbu.

In opera lui Ion Barbu coexista cele doua tendinte "apolinic" si "dionisiac", dar cu dominanta uneia dintre ele, in functie de etapa de creatie. Categoriile estetice complementare apolinic-dionisiac, formulate de Nietzsche, constituie momente esentiale in procesul creatiei si imbalduri: visul/contemplatia si trairea dezlantuita a fortelor inconstiente si abisale, intelegiune si instinct, gandire si viata, plastica si muzica.

In 1935, in primul studiu consacrat operei poetului "Introducere in poezia lui Ion Barbu", Tudor Vianu propune trei etape de creatie ale acestuia: parnasiana, baladic-orientala si ermetica.

Prima etapa, cea parnasiana, apartine perioadei de creatie cuprinsa intre anii 1919-1920 si cuprinde poezii precum: "Lava, Muntii, Copacul, Umanizare".

"Este o convingere comuna tuturor poetilor parnasieni ca pot evoca mai bine lucrurile pentru care au incercat mai putine sentimente practice si reale" (T. Vianu). Respectand acest principiu, poeziile lui Ion Barbu din perioada parnasiana descriu peisaje mineralizate, evoca zeitati mitologice sau surprind anumite procese de constiinta, ca in cazul poeziei "Panteism".

Nevoia de obiectivitate i-a determinat pe poetii parnasieni sa cultive poeziile cu forma fixa. Tocmai de aceea, majoritatea poeziilor apartinand acestei perioade, Ion Barbu a intrebuintat forma fixa a sonetului.

Ciclul baladic-oriental cuprinde poeziile publicate intre anii 1920-1924, precum: "Dupa melci, Riga Crypto si Iapona Enigel, Domnisoara Hus, Isarlak, Nastratin Hogeala la Isarlak". Majoritatea poeziilor apartinand acestei etape au caracter narativ, asemenea baladelor, si sunt adesea descriptive. Ele evoca o lume pitoreasca a descantecelor, o lume de inspiratie autohtona sau balcanica. Lumea descrisa in aceste poezii seamana cu aceea din operele lui Anton Pann.

Ultima etapa, "ermetica" este reprezentata de poezii precum: "Oul dogmatic, Uvedenrode" si, mai tarziu "Din ceas, dedus" sau "Timbru", acestea din urma putand fi considerate adevarate arte poetice.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Ion Barbu creaza un tip original de hermetism, numit barbism

